

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Zachystalové a soudkyně JUDr. Ivy Zemanové a JUDr. Ivy Březinové ve věci

žalobkyně: **R. Š.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Kateřinou Turnhöfer, LL.M.
sídlem Evropská 2758/11, 160 00 Praha 6

proti
žalované: **M & M reality holding a. s.**, IČO 27487768
sídlem Krakovská 583/9, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Harmečkem
sídlem Macharova 302/13, 702 00 Ostrava

o zaplacení 156 631 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 9. 2023, č. j. 22 C 12/2023-42,

takto:

- I. Odvolání žalované proti výroku II. rozsudku soudu prvního stupně se **odmítá**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a III. **potvrzuje**.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 18 565,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky Mgr. Kateřiny Turnhöfer, LL.M.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 156 631 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně za dobu od 29. 10. 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje J. B.

do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zamítl žalobu v rozsahu, ve kterém se žalobkyně na žalované domáhá zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 134 000 Kč za dobu od 6. 9. 2022 do 28. 10. 2022, z částky 20 631 Kč za dobu od 11. 10. 2022 do 28. 10. 2022 a z částky 2 000 Kč za dobu od 7. 9. 2022 do 28. 10. 2022 (výrok II.), a uložil žalované zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 52 730 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně (výrok III.). Rozhodl tak o žalobě na náhradu škody způsobené radou, kterou měla žalovaná způsobit žalobkyni tím, že žalobkyně byla nucena zaplatit kupní cenu a odměnu advokátce za novou smluvní a vkladovou dokumentaci ke koupi garážového stání, které žalobkyně měla mj. nabyt již na základě dřívější, žalovanou připravované smluvní dokumentace.

2. Po skutkové stránce soud prvního stupně zjistil, že mezi účastníky byla uzavřena jak smlouva o realitním zprostředkování, tak kupní smlouva na převod jednotky č. xxx, byt, v budově č. p. xxx stojící na pozemku parc. č. xxx, a spoluvlastnického podílu o velikosti 2678/30290 na nebytové jednotce č. xxx - garáž, se kterými mělo být spojeno užívání garážového stání č. xxx a č. xxx (vše zapsáno na xxx pro kat. území xxx, obec Praha). V obou smlouvách vystupovali ještě manželé S., kteří nejsou účastníky tohoto sporu. Žalovaná v těchto smlouvách vystupovala jako zprostředkovatel a za její činnost jí náležela provize. Oproti tomu, co bylo mezi účastníky sjednáno, však nedošlo k převodu spoluvlastnického podílu v rozsahu, který by žalobkyni opravňoval k užívání druhého garážového stání, neboť prodávající nebyli dle výpisu z katastru nemovitostí vlastníky tohoto podílu. Žalovaná přitom od počátku nemovitost inzerovala jako byt se dvěma garážovými místy a připravovala veškerou smluvní dokumentaci k tomuto převodu. Žalobkyně následně vydala za účelem možnosti užívat i druhé garážové stání finanční prostředky tak, jak jsou v žalobě požadovány (134 000 Kč kupní cena, 2 000 Kč správní poplatky za vklad a 20 631 Kč za právní služby).
3. Po právní stránce soud prvního stupně vyšel z ust. §§ 2894, 2950, 2951 odst. 1 a 2952 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“). Podle soudu prvního stupně byla mezi účastníky byla uzavřena smlouva o realitním zprostředkování a kupní smlouva, přičemž žalovaná v obou případech vystupovala jako zprostředkovatel v rámci její podnikatelské činnosti, žalobkyně vystupovala jako spotřebitel. Žalobkyni vznikla škoda v důsledku toho, že v rámci nabídky žalovaná a následně i uzavřené kupní smlouvy byly uváděny nepravdivé informace. Odpovědnost žalované soud prvního stupně dovodil s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2019, č. j. 62 A 164/2017-49 (publikovaným pod č. 3892/2019 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), ve kterém byla řešena skutkově obdobná otázka odpovědnosti realitního zprostředkovatele za informace, které poskytl zájemci o koupi o předmětné nemovitosti, které obdržel od prodávajícího bez toho, aniž by je dostatečně ověřil. Odkázal též na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 25 Cdo 5007/2016, ve které byla dovozena odpovědnost realitní kanceláře za škodu vzniklou zájemci o koupi nemovité věci, která byla způsobena neplatností kupní smlouvy sepsanou právníkem najatým realitním zprostředkovatelem. Soud prvního stupně tedy uzavřel, že odpovědnost žalované za vznik škody na straně žalobkyně je dána, kdy žalovaná v pozici profesionála opakovaně jak v inzerci dané nemovitosti a následně i v kupní smlouvě, kterou připravovala, uváděla nepravdivé informace, které pouze převzala od strany prodávající, aniž by došlo k jejich ověření. Vzhledem k tomu, že žalovaná vystupovala z pozice odborníka a profesionála, odpovídá za takto vzniklou škodu. Pasivní legitimace žalované je dána, kdy je na poškozené žalobkyni, po kterém z případných škůdců bude nárok z náhrady škody požadovat. Žalobkyně též dostatečným způsobem prokázala, o co byl její majetek v důsledku škody zmenšen. Soud prvního stupně proto shledal, že nárok žalobkyně je po právu a vyhověl mu, pouze zákonný úrok z prodlení přiznal poté, kdy žalovaná prokazatelně obdržela výzvu k plnění. Podle § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) též odůvodnil výrok o náhradě nákladů řízení.

4. Proti tomuto rozsudku, a to „*v celém jeho rozsahu, resp. do všech jeho výroků,*“ žalovaná podala včasné a přípustné odvolání. Soudu prvního stupně v něm vytkla výklad Dohody o koupi nemovitosti, která není zprostředkovatelskou smlouvou, ale smlouvou o smlouvě budoucí kupní, jak je i výslovně uvedeno v jejím čl. 2. Žalovaná nebyla stranou této smlouvy, resp. byla jen jejím vedlejším účastníkem, k čemuž odkázala na rozhodnutí jiných soudů, jakož i na komentářovou literaturu k náležitostem smlouvy o realitním zprostředkování. Podle žalované je též předmětem sporu nárok z titulu vadného plnění vůči prodávajícím, neboť žalovaná zaplatila kupní cenu, vzdor předání obou míst garážového stání však nedošlo k převodu části předmětu kupní smlouvy mezi žalobkyní a prodávajícími, tj. došlo k vadnému plnění z kupní smlouvy. Podle žalované na případ dopadá ust. § 1925 o. z., neboť se jedná o vadné plnění. Ust. § 2950 o. z. tedy nelze použít, žalovaná navíc nebyla stranou kupní smlouvy a byla-li plátcem provize strana prodávající, chybí zde i hledisko úplaty ve smyslu posledně uvedeného ustanovení. Namítla také, že soud prvního stupně nezohlednil, že to byla žalobkyně, kdo se ze své vlastní iniciativy rozhodl kontaktovat dosavadního vlastníka garážového stání, se kterým se dobrovolně dohodla na převodu nemovitosti za úplatu, tj. za částku ve výši 134 000 Kč. Žalobkyni tak nevznikla žádná škoda, a pokud se rozhodla uhradit kupní cenu podruhé, nemůže to požívat právní ochrany. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba zamítá, popř. aby jej zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání žalované uvedla, že není sporu o tom, že dohoda o koupi nemovitosti není smlouvou o realitním zprostředkování, jednání žalované lze však zjevně posuzovat jako jednání zprostředkovatelské, a žalobkyně žalovanou oslovila jako zprostředkovatele (realitní kancelář) za účelem nabytí předmětných nemovitostí od prodávajících, k čemuž byla uzavřena třístranná dohoda o koupi nemovitosti, podle jejíhož čl. 5.1 žalovaná obstarala příležitost k uzavření kupní smlouvy, za což si žalovaná rovněž nárokovala provizi; o zprostředkovatelské činnosti žalované hovoří též např. čl. 9.2 uvedené dohody. Tvrzení o tom, že tato dohoda je smlouva o smlouvě budoucí kupní tedy neobstojí, a nevyplývá to ani ze žalovanou odkazované judikatury, která není skutkově přílehlavá. Předmětný nárok též není nárokem z vadného plnění, a ve vztahu k prodávajícím došlo na jejich straně k bezdůvodnému obohacení přijatého na základě právního důvodu, který odpadl, neboť nedošlo k převodu obou parkovacích míst pro částečnou neplatnost pro nemožnost plnění dle kupní smlouvy. Neobstojí proto odkaz na výluky v ust. § 1925 o. z., která směřuje na škodu v rozsahu směřujícím na samotou vadu, nevylučuje však náhradu následné škody kauzálně vyvolané vadou, a to vč. škody za porušení smluvní povinnosti podle § 2913 o. z. Žalobkyně též žalovanou opakovaně urgovala k nápravě stavu, k jednání s prodávajícími a k zajištění převodu spoluvlastnického práva, což žalovaná odmítla, a prostřednictvím svého advokáta přiznala chybu v kontraktačním procesu a odkázala žalobkyni na prodávající. Jednání žalované tedy není žádnou „partyzánskou akcí“ žalobkyně, ale výsledek její dlouhodobé frustrace stavu nevyhovujícím její původní představě. Zdůraznila, že žalovaná je profesionál v oboru, jednou z největších realitních kanceláří v ČR, a garantovala správnost prezentovaných údajů, tuto povinnost nesplnila a tím vznikla žalobkyni škoda. Žalobkyně též nenabyla podíl za tržní cenu, ale za cenu tvořenou součtem nákladů hrazených prodávajícími podílu příslušnému společenství vlastníků jednotek, dále je škoda tvořená náklady na vypracování smluvní dokumentace a poplatkem za vklad do katastru nemovitostí.
6. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§§ 212 a 212a o. s. ř.). Pokud žalovaná svým odvoláním výslovně a vědomě napadla všechny výroky rozsudku soudu prvního stupně, vč. zamítavého výroku ve věci samé II., pak v tomto rozsahu nemůže být odvolání přípustné pro nedostatek tzv. subjektivní přípustnosti (srov. rozhodnutí publikovaná pod č. 62/1960 nebo 3/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek); v tomto rozsahu proto odvolací soud odvolání žalované podle § 218 písm. b) o. s. ř. Ve zbytku dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání není důvodné.

7. Podle odvolacího soudu si soud prvního stupně opatřil pro své rozhodnutí dostatek skutkových podkladů, ze kterých vyvodil příslušné skutkové závěry a na jejich základě přijal správné závěry právní opodstatňující vyhovění žalobě, a to bez ohledu na to, zda dohoda o koupi nemovitosti má povahu smlouvy o smlouvy budoucí nebo smlouvy o (realitním) zprostředkování.
8. Podle § 2950 o. z. kdo se hlásí jako příslušník určitého stavu nebo povolání k odbornému výkonu nebo jinak vystupuje jako odborník, nahradí škodu, způsobí-li ji neúplnou nebo nesprávnou informací nebo škodlivou radou danou za odměnu v záležitosti svého vědění nebo dovednosti. Jinak se hradí jen škoda, kterou někdo informací nebo radou způsobil vědomě.
9. Odvolací soud se s napadeným rozhodnutím plně ztotožňuje. Považuje za rozhodující a nesporné, že žalovaná nabízela k prodeji byt mj. s dvěma parkovacími stáními, a takto byl předmět plnění určen i v Dohodě o koupi nemovitosti ze dne 13. 1. 2020, i v následné kupní smlouvě ze dne 16. 2. 2020. Oba smluvní dokumenty vypracovávala žalovaná. Dohoda o koupi nemovitosti je vyhotovena na hlavičkovém papíře žalované, a žalovaná se zde též označovala jako zástupce prodávajících, manželů Š. V kupní smlouvě je žalovaná uvedena jako vedlejší účastník, zastoupený na základě plné moci advokátem Mgr. Pavlem Poupětem, kterého lze též s ohledem na generální plnou moc žalované ze dne 27. 6. 2019 ve prospěch uvedeného advokáta bez pochyb považovat za zmocněnce žalované ve smyslu § 2914 o. z. V kupní smlouvě byla cena za podíl na nebytové jednotce č. xxx - garáž, se kterým mělo být spojeno právo užívání garážového stání č. xxx a č. xxx, uvedena částkou 1 400 000 Kč, kupní cena se měla hradit též na účet žalované. Obě garážová stání byla také žalobkyni protokolárně předána dne 27. 4. 2020. Žalobkyně zaplatila sjednanou kupní cenu, stala se však (tzv. katastrálním) vlastníkem jen jednoho garážového stání (jednoho podílu), neboť podíl 2678/30290, se kterým bylo spojeno užívání na nebytové jednotce xxx, byl ve vlastnictví třetích osob, manželů O. aj. Č., kteří u této nebytové jednotky též byli zapsáni v katastru nemovitostí. Žalobkyně kontaktovala Mgr. Poupěte, který jí emailem ze dne 24. 9. 2021 sdělil, že příčinou neodpovídajícího stavu v katastru nemovitostí může být oprava spoluvlastnických podílů na smlouvě po jejím podpisu, a doporučil kontaktovat původní vlastníky (kterými byli manželé Č.) a problém řešit s nimi, neboť uvedený problém se netýká žalobkyně, na kterou měla být obě parkovací stání převedena a byla zahrnuta v kupní ceně. Pokud bude shoda na tom, že měla být původně převedena obě parkovací stání na manželé Š., tak by nemělo být napravení problém, ať už došlo k chybě „na katastru“ nebo v původní kupní smlouvě. Pokud s původními vlastníky nebude dohoda možná, bude nutné vyhledat další podklady k posouzení celé původní transakce (zejména úplné znění prohlášení vlastníka platné ke dni uzavření původní kupní smlouvy), historické výpisy z katastru nemovitostí aj. Žalobkyně poté sama vyjednala manželé Č. uzavření kupní smlouvy ze dne 25. 8. 2022 na převod jejich podílu k uvedenému garážovému místu za cenu 134 000 Kč, představovanou celkovou výší příspěvku, které uvedení prodávající hradili příslušnému společenství vlastníků jednotek za dobu, po kterou měl být podíl převeden již na manželé Š. dle kupní smlouvy z r. 2011, k čemuž žalobkyně vynaložila náklady na poplatek katastrálnímu úřadu, a za vypracování nové smluvní dokumentace prostřednictvím své nynější právní zástupkyně.
10. Za těchto okolností nemá odvolací soud nejmenších pochyb o odpovědnosti žalované podle § 2950 o. z. Žalovaná coby renomovaná realitní kancelář zastupovala prodávající při prodeji bytu, který sama inzerovala jako vybavený dvěma místy pro parkování, ve stejném duchu sama připravovala i veškerou smluvní dokumentaci, kterou žalobkyně nijak neporušila, a ve které byla zahrnuta cena za obě parkovací stání v souhrnné částce 1 400 000 Kč. Přesto došlo k převodu vlastnictví jen jednoho takového místa z důvodu, že se druhé z nich nacházelo ve vlastnictví třetích osob zapsaných v katastru nemovitostí. Poté, co se žalobkyně obrátila na žalovanou pověřenou osobu vyhotovující kupní smlouvu k nápravě situace, byla odkázaná na vlastníky podílu s tímto parkovacím stáním. Vlastními silami pak žalobkyně zajistila převod druhého podílu s parkovacím místem za cenu 134 000 Kč (vč. dalších účelných nákladů), tj. za cenu velmi výrazně nižší, než jakou za něj žalobkyně původně zaplatila (reálně 700 000 Kč).

11. Pokud tedy žalobkyně sama uzavřela novou kupní smlouvu se skutečnými vlastníky podílu s parkovacím místem, navíc za mnohem nižší kupní cenu, jednala zcela racionálně a v souladu s pokyny samotné žalované, která se zjevně ke svému pochybení nehlásila a nehodlala učinit vše potřebné k nápravě situace. Žalované lze přitom legitimně vyčítat, že se spoléhala na údaje sdělené prodávajícími manžely Š., a neučinila vše potřebné, aby se přesvědčila o jejich skutečném vlastnictví podílu k oběma místům pro parkování, a odmítla se podílet na nápravě svého pochybení. Soud prvního stupně proto zcela přiléhavě odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně, publikované pod č. 3892/2019 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podle kterého: „Realitní makléř obecně nemůže být považován toliko za správce databáze o dostupných nemovitostech, jejíž existence a aktualizace umožňuje nemovitosti komfortně pořizovat, nýbrž za vskutku profesionálního, a tedy důvěryhodného, partnera při pořizování nemovitostí [...]. Důsledkem chápání postavení realitního makléře coby profesionála v právě uvedeném smyslu je nutně i předpoklad důvěry ve veškeré informace, které při obchodování s nemovitostmi sděluje. Realitní makléř tudíž odpovídá za správnost těchto informací,“ i na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 5007/2016, ve kterém se mj. uvádí, že se: „žalovaná zavázala žalobci i prodávající bytu zajistit též jakýsi „právní servis“ tj. zejména vypracovat příslušné smluvní dokumenty a zařadit vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí,“ a že: „lze považovat za racionální a odůvodněné očekávání žalobce, že se mu za sjednanou úplatu (provizi) dostane komplexních a bezvadných služeb souvisejících s koupí nemovitosti, zejména za situace, kdy realitní kancelář zajistila i sepsání smlouvy advokátem a jeho účast při jejím uzavírání a vkladu. Pak ovšem není důvodu spravedlivě po žalobci požadovat, aby si ochranu svých práv „pojistil“ ještě jiným způsobem, např. si na své náklady zajistil další právní pomoc nebo vlastními silami ověřoval, zda na majetek M. W. není nařízena další exekuce či zda je smlouva sepsána řádně. Žalobci tak nelze přičítat k tíži důvěru v bedlivé počínání advokáta, jednajícího za realitní kancelář, o němž se důvodně domníval, že poskytuje právní služby na náležité odborné úrovni a bere zřetel na jeho oprávněné zájmy.“ I v nynější situaci se mohla žalobkyně spoléhat na *právní servis*, který zajistí bezproblémový převod předmětného bytu se všemi součástmi a příslušenstvími vyminěnými ve smlouvě, dostalo se jí však jen odkazu na skutečné vlastníky věci uvedené v původní kupní smlouvě připravované žalovanou, za kterou žalobkyně řádně zaplatila.
12. Je dána odpovědnost žalované podle § 2950 věty první o. z., neboť žalovaná coby realitní kancelář je nepochybně *příslušník určitého stavu*. Také jednala *za odměnu* ve smyslu téhož ustanovení, kterou rovněž reálně obdržela, nerozhodno, zda od jiné osoby, neboť předmětné ustanovení osobu plátce odměny nezohledňuje, nadto je nepochybné, že provize žalované byla fakticky zahrnuta v kupní ceně hrazené žalobkyní. Žalovaná též poskytla žalobkyni *neúplnou nebo nesprávnou informaci nebo škodlivou radu*, a to ujištěním o převodu obou parkovacích míst a soupisem vadné kupní smlouvy, která neopravňovala k převodu všech tam uvedených předmětů kupní smlouvy, ač jejich skutečný vlastník byl mj. zapsán v katastru nemovitostí; z výše uvedených rozhodnutí přitom plyne, že žalobkyně se mohla legitimně spoléhat na to, že žalovanou zpracované údaje v této smlouvě odpovídají realitě. Žalobkyně tím způsobila žalobkyni škodu ve smyslu § 2894 odst. 1 ve spojení s § 495 o. z., neboť odmítla věc sama vyřešit a odkázala žalobkyni na skutečné vlastníky, se kterými žalobkyně sama na vlastní náklady uzavřela a splnila další kupní smlouvu, kterou teprve dosáhla toho, čeho se jí mělo dostat původní kupní smlouvou. S ohledem na tuto racionalitu postupu žalobkyně, která též vyjednala výrazně nižší kupní cenu oproti původní kupní smlouvě, lze tuto kupní cenu i doprovodné náklady na kvalifikované vypracování smluvní dokumentace i poplatku za vklad do katastru nemovitostí, za nárokovanou škodu uznat.
13. Z tohoto pohledu je tedy nerozhodné, zda je třeba Dohodu o koupi nemovitosti považovat za zprostředkovatelskou smlouvu nebo smlouvu o smlouvě budoucí, neboť rozhodující byly vady vymezení předmětu kupní smlouvy (nikoliv např. následná dispoziční omezení atp.), které nevyústily v řádný vklad převodu vlastnického práva v katastru nemovitostí. Za tuto vadu tedy odpovídá žalovaná (odvolací soud se nevyjadřuje k odpovědnosti převodců, kteří nebyli účastníky tohoto řízení), která se jich mohla vyvarovat, pokud by dostala požadavkům profesionality a poskytla by řádně „*právní servis*“ dle výše uvedených rozhodnutí, které žalobkyně od žalované mohla očekávat. Neobstojí ani odkaz na ust. § 1925 o. z. (podle kterého: „*Právo z*

*vadného plnění nevylučuje právo na náhradu škody; čeho však lze dosáhnout uplatněním práva z vadného plnění, toho se nelze domáhat z jiného právního důvodu,*⁶⁾, neboť toto ustanovení se uplatňuje zejména u hmotných vad na konkrétních věcech nebo jiných výsledcích činnosti ze smlouvy o dílo nebo z kupní smlouvy.

14. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku o věci samé a v akcesorickém výroku o nákladech řízení jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
15. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná byla v odvolacím řízení zcela neúspěšná, je proto povinna nahradit úspěšné žalobkyni náklady, které jí v tomto stádiu řízení vznikly. Jsou tvořeny odměnou její advokátky za 2 úkony právní služby (písemné vyjádření k odvolání a účast na jednání před odvolacím soudem dne 23. 1. 2024) po 7 380 Kč podle §§ 7 bodu 5, 8 odst. 1 a 11 odst. 1 písm. g/, k/ vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, s připočtením paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z uvedených úkonů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrady 21% DPH podle § 14a advokátního tarifu, celkem tedy částku 18 585,60 Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o. s. ř., o platebním místě podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř.

Proti tomuto rozsudku v části týkající se výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné.

Praha 20. února 2024

JUDr. Naděžda Zachystalová v. r.
předsedkyně senátu